

Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu

De fiecare dată, iubitul Meu copil, când stau în sfat cu tine, te ating pe creștet și te întăresc și mai mult, căci vreau să Mă uit după tine așa cum se uită un părinte după copilul său când se face mare și tot mai mare. Așa și Eu Mă uit după tine ca să-ți măsoar mereu statura cea întru Mine. Iată, pic cu pic adaug încă un pic la statura ta până va fi să fii de ajuns de mare, de ajuns de voinic în dragoste și în totul Meu, care trebuie să se vadă la tine tot mai deslușit, tot mai întreg.

Am spus așa, am spus că voi sta iarăși de vorbă cu tine ca să te ajut iar, treaptă cu treaptă. O, tu nu știi ce face cerul, căci toată oastea cea din cer care lucrează în zilele acestea peste începutul cel nou care se va desăvârși, toată oastea cerească este în mare serbare, în mare slavă peste acest așezământ sfânt, atunci când tu intri în acest Ierusalim care este coborât de la Mine. Este cerul în mare slavă atunci când tu vii și îți pleci fruntea în această iesle a Duhului Sfânt. Cântă corul îngerașilor, de bucurie cântă, pentru acești copii și pentru tine cântă, căci aici tu nu ești cântat de cei de pe pământ. Slava aceea care este pentru tine de la cei ce nu calcă după cum este întru Mine slava, aceea este puterea lor de la tine izvorâtă, căci ești împărțitor de putere, de înțelepciune, și setea duhului lor te sleiește pe tine atunci când din gura ta curge râu de ape vii, din care se adapă atâtea mii de suflete, așa ca pe vremea Mea, iubitul Meu.

Pe vremea trupului Meu, cuvântul cel ce era din Tatăl răcorea setea multor suflete, căci cu miile se îmbulzeau mulțimile să-Mi asculte înțelepciunea cea de la Tatăl luată și mulți se întrebau: *«Cine este Acesta, de Care ascultă furtuna și munții? Cine este Acesta, Care are putere să ridice pe oameni din neputință?»*. Așa se întreabă și mulțimile care umblă după cuvântul înțelepciunii tale, care curge din tronul Meu peste tine, căci așa este Scriptura aceea care spune: *«Cel ce crede în Mine, râuri de apă vie vor curge de pe limba aceluia»*. Se întreabă mulțimile: *„De unde aceste cuvinte pe care le auzim?”*. Se întreabă, și această lumină va fi să lucreze, iubitul Meu, va fi să învieze pic cu pic acest neam ales. Iată de ce am făcut Eu în tine orânduială vie. Iată de ce am spus să fii cu Mine de aici, de unde lucrez Eu, să mănânci cu Mine de aici, de unde mănânc Eu. Și iarăși îți spun că tu ești între ei, dar nu ești dintre ei, dintre cei în care ești în biserica lumii.

Am dat de știre, am grăit prin gura acestui izvor că voi descoperi această fântână, și am împlinit dacă am grăit, și lângă această fântână ești și tu, copilul Meu; tu, dintre cei ce se zic pe sine că sunt iudei, dar nu sunt, ci mint că sunt cu Mine. Dar tu ține ce ai și bea din acest izvor, căci de ar fi să dobândești lumea aceasta, nimic n-ar fi aceasta față de slava pe care Eu ți-am dat-o. Ți-am dat-o, dar vreau să înțelegi că ți-am dat-o. Este scris în Scripturi despre tine și despre acest popor care va crește și se va înmulți și va umple pământul cel nou și cerul cel nou. Voiesc, și iată, trag din greu să deștelenesc pământul cel pietros, căci stăpânii cei puternici prin puterea lor, se luptă cu puterea Domnului ca s-o supună după voile lor. O, nu este îngăduit la Dumnezeu, și va ieși Domnul și cu ai Săi, măi copilul Meu.

Am rostit grăire nouă și poruncă nouă și am zis să se ridice poporul Meu și să mărturisească despre Mine și despre această fântână. A venit vremea mărturisirii, și fericit ești tu dintre cei din Iuda, căci tu vei fi lăudat și mărit de poporul care va răsări în zilele ce vin, și vom pregăti calea cea nouă a poporului cel nou, care va lua pe el veșmântul cel cu care va sta în fața acestui tron, căci această lucrare va fi tronul Domnului, din care curg legile Domnului, și mulțimi multe se vor îndrepta spre acest munte ca să audă și să știe calea și să meargă pe ea.

Nu te teme, tată. Eu ți-am dat ție iubirea Mea mai mult decât am dat-o celor care au lăsat lumina de la Mine peste pământ. Ți-am dat mai mult, căci acum drumul la care suntem ajunși este capătul cel ce arată desăvârșirea fiilor împărăției cerești, este împărăția cerurilor cea dinlăuntrul fiilor ei, este plinirea răbdării sfinților, este plinirea cea așteptată de proorocii și de dreptii care au văzut de departe această slavă.

Iată, Duhul Sfânt și puterea Celui Preaînalt te va umbri pe tine și vei ieși în fruntea acestui popor ales și apoi veți prăsi și vă veți înmulți și veți acoperi acest pământ ales dintre toate câte sunt pe lume, căci România va fi Edenul cel nou. Știu greutatea ta, și dacă Eu n-aș fi cu tine și în tine, tu n-ai putea. Știu, dar în curând o vei lăsa de pe tine, căci copiii acestei lucrări vor fi pământul cel nou care va fi vestit cu putere lucrătoare de minuni și nu se poate să nu simți greutate acum. Acum încă pământul este greu, iubitul Meu, și el strigă la Mine sub greutatea lui, strigă să-l fac nou, după cum îi este menirea sa. Pământul acestui popor, dacă el ar fi dat voie lui Dumnezeu să-l lucreze după cum este de lucrat un pământ al vremii în care suntem ajunși, ar fi dat acest pământ rod de minuni despre care nu s-a mai auzit până acum. O, creștinii acestui popor, aceasta era menirea lor: să scoată din morți până la al miilea neam din neamul fiecărui petec de pământ, al fiecărui creștin care s-ar fi lăsat lucrat și înviat; și iată, aceasta este menirea și tâlcul Scripturii care spune: *«în zilele acelea, pământul va da înapoi pe morții de sub el, și marea va da înapoi pe cei morți ai ei»*, fiindcă iată încă o taină, căci fiecare suflet de creștin are o seminție și în trup, și aceasta este Scriptura care spune despre marea care va da înapoi pe cei morți din ea, și se va împlini cuvântul: *«Unde îți este, iadule, biruința ta și boldul tău?»*. Iată, aceasta a fost misiunea acestei coborâri de cuvânt ceresc, și scris este în prooroci despre această vreme și despre lucrarea Duhului Sfânt prin care s-a născut acest popor. Iată, va veni vremea luptei celor două cete de îngeri și se vor împlini cele scrise, căci îngerii Duhului Sfânt vor birui pe cei potrivnici lor, fiindcă nu se poate să treacă vreo cirtă ca să nu fie adevărită mai înainte de a trece cele ce trebuie să treacă.

Iarăși îți zic ție: nu te teme cu Mine, căci vine o vreme să vezi toate cuvintele tale împlinindu-se, și atunci nimeni nu va mai fi să spună cele ce a văzut, mai mult decât vei spune tu. Tu ești setos, vād inima ta, dar Eu voiesc să-ți las cununa întreagă, că nu este alta mai mare decât cea care vine de la credința cea nădăjduită. Fii cu mâinile curate și nu te rușina să fii așa, căci o astfel de cetate dăinuiește pe veci.

Nu te teme de cărturarii bisericii, să nu faci aceasta, că tu ai văzut mereu puterea Mea lângă tine. Nu te frământa, nu te îngriji mai din vreme. Eu voi fi numaidecât și voi birui prin cuvântul care curge de la tine. Vei vedea pe fața lor rușine și goliciune chiar de-și vor acoperi cu vâlul fățarniciei goliciunea lor. Eu Mă voi sfinți întru tine înaintea lor și voi lucra ca și în fața lor să Mă măresc întru ei, pentru că Eu lucrez prin credința ta, și prin ea biruiesc întunericul lor. Ceea ce ai făcut tu, ei nu puteau să facă, și se vor rușina din pricina neputinței lor de a lucra tainele acestei vremi.

Dacă voiești să Mă asculți, ridică-te și mărturisește-le lor că a venit vremea să fie purtată haina Mea, cămașa Mea, care este har și lucrare de Duh Sfânt peste România. Ridică-te pentru numele cel nou al României și pentru viața cea adevărată a trăirii cu Hristos, iar ei te vor numi întâiul ortodox al noii României. Uită-te la acești copii. Iată ce mici sunt și ce putere de cuvânt pun ei pentru fața cea nouă care răsare de la această piatră. Cei mici nu știu a se teme. Ei n-au mărire și n-au ce pierde, și de aceea Mă măresc pe Mine înaintea celor ce se clatină căutându-Mă. Iată, cei ce au măriri pământești se tem de cei mici, de cei fără mărire, și caută să-i răstoarne de la fața Mea, așa cum Irod, așa cum mai-marii bisericii de atunci, căutau să răstoarne pe Cel ce venise să culce la pământ tronuri și măriri și slava cea deșartă. Cei ce au măriri pământești se tem să nu piardă această mărire, dar cei mici nu dau din mână mărirea Mea, și de aceea cei mici au pe Cel Mare, de a Cărui putere se clatină munții și înălțimile de pe pământ, dar când acestea

se clatină de măreția slavei Domnului, atunci cei mici saltă și se bucură și nu se clatină, căci stâncă lor este Dumnezeu.

De cine să te temi? Nu, iubitul Meu, fii cu mare bucurie, căci cei ce mărturisesc pe Hristos prin această piatră așezată în zilele acestea, aceia se vor vedea biruitori și munții se vor pleca înaintea aceloră. Lasă-Mă pe Mine, și voi sta prin cuvintele tale în sfat cu cei ce se cred mari prin puterea lor, prin mărirea lor. Lasă-Mă pe Mine, căci Duhul Sfânt este Dumnezeul minunilor prin cei ce au ungere de la Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

04/17-01-1992